

NAGNAJANIE (1) *sb n*

A sg nagnajani(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. nagnoić.

Nawożenie:

Wyrażenie: »nagnajanie rol«: Pilumnus Iovis filius et Dauni pater, qui stercorandorum agrorum et pinsendi panis usum invenit, Który nagnayanie ról rołczinianie y pieczenie chlebá wynalazł. Mącz 299d.

Cf NAGNAJAĆ

LW